

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010068
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8723010068.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného A. B., trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 15. novembra 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom A.
C., D. XXX/XX, E. B.,

je vinný, že

ako otec detí F. B., nar. XX. X. XXXX a maloletého G. B., nar. XX. X. XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., ako aj z rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k.: 17C/159/2008-42, zo dňa 2. 6. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3. 8. 2009 a ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu F. B., nar. XX. X. XXXX sumou 165,- eur mesačne a na mal. G. B., nar. XX. X. XXXX sumou 165,- eur, vždy do 20-teho dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky detí D. B., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, si túto vyživovaciu povinnosť úmyselne pravidelne neplnil v Poprade ani nikde inde v období od 1. 9. 2021 až do 15. 11. 2023, pričom v mesiaci október a november 2021 uhradil na výživnom súhrne sumu 660,- eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom v sume 7.920,- eur pre matku ich spoločných detí D. B., pričom v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ani žiadne iné dávky a je vlastníkom nehnuteľného majetku a jedného osobného motorového vozidla na území Slovenskej republiky a súčasne vystupuje ako konateľ alebo spoločník v troch obchodných spoločnostiach registrovaných v obchodnom registri Slovenskej republiky

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona mu ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné vo výške 7.920,- eur pre matku detí D. B., nar. XX. X. XXXX, bytom H., I. XXX/XX.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 25. 1. 2023 podal na Okresnom súde Poprad obžalobu 1 Pv 50/22 zo dňa 23. 1. 2023 na obvineného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákon, a to pre skutok popísaný v samotnej obžalobe. Vo veci súd dňa 1. 2. 2023 vydal trestný rozkaz ktorým obvineného uznal vinným zo skutku pre ktorý bola podaná obžaloba a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov ktorého výkon mu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné vo výške 4.950,- eur ku rukám matky detí D. B.. Proti trestnému rozkazu obvinený v zákonnej lehote podal odpor, a preto súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Na hlavné pojednávanie ktorého termín bol určený na deň 7. 6. 2023 sa obžalovaný A. B. nedostavil, napriek riadnemu poučeniu svoju neúčast' neospravedlnil zákonným spôsobom v súlade s ustanovením § 120 ods. 2 Trestného poriadku. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 12. 7. 2023 na ktorom obžalovaný po poučení podľa § 257 ods. 1 trestného poriadku urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo skutku pre ktorý bola podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že svoju vyživovaciu povinnosť si neplní už dva roky, a to z dôvodu, že jeho bývalá priateľka ho už dva roky vodí po súdoch pre údajne napadnutie, ktoré súdy ho stoja peniaze na obhajobu a dokopy ho to stále už 5.000,- eur. Nie je konateľom dvoch obchodných spoločností, ale iba spolukonateľom v jednej obchodnej spoločnosti, ktorá má dlhy voči daňovému úradu a ktorá spoločnosť počas korony prišla o zákazky. Sú voči nemu vedené aj exekučné konania, aj pre výživné, proti ktorým konania pred dvoma rokmi podal aj odvolanie o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Nedisponuje žiadnym majetkom okrem auta, ktoré bolo pred 9 rokmi odcudzené a dodnes sa nenašlo. Má ukončené SOU v odbore mechanizátor – opravár bez maturity. Vo vzťahu k svojmu zdravotnému stavu poukázal nato, že ma vysoký krvný tlak a depresie, čo musí riešiť tým, že si potrebuje na 4-5 hodín denne ľahnúť. Kvôli tomu navštevuje aj všeobecného lekára. Býva v byte, ktorý vlastní firma, takže za nájom neplatí, má však výdavky na energie cca 350,- eur mesačne, 50,- eur platí telefón a 300,- eur má výdavky na stravu. Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť, a to vo výške 130,- eur mesačne, ktorú povinnosť si riadne plní. Náklady na právniku v predchádzajúcej veci mu platila sestra, ktorá mu takisto pomáha pri jeho výdavkoch na jeho živobytie. Skutočnosť, aby sa zamestnal a mal vlastný príjem mu bránia prebiehajúce exekučné konania, pretože ak by sa zamestnal, automaticky exekútor by mu siahol na príjem. Má však záujem uhradiť dlh na výživnom, pričom očakáva, že mu budú vyplatené peniaze z titulu výdavkov na advokáta vo veci, v ktorej bol krivo obvinený. Ak by aj k vyplateniu týchto peňazí v blízkej dobe nedošlo, bol by schopný nejakým spôsobom splatiť dlh na výživnom za pomoci sestry do 4 mesiacov. Je pripravený od ďalšieho mesiaca riadne platiť bežné výživné a začať splácať celkový dlh, tak aby k jeho splateniu došlo do 4 mesiacov.

Z dôvodu umožnenia zaplatiť obžalovanému dlh na výživnom, potom súd hlavné pojednávanie odročil na deň 15. 11. 2023, na ktoré hlavné pojednávanie sa obžalovaný nedostavil, svoju neúčast' ospravedlňoval tesne pred začiatkom hlavného pojednávania e-mailovým oznámením zo zdravotných dôvodov, ktoré ospravedlnenie nebolo ospravedlnením zákonným spôsobom v zmysle § 120 ods. 2 Trestného poriadku (napriek opakovaným poučeniam) s tým, že dlžné výživné nebol schopný uhradiť lebo nedisponuje osobným účtom v žiadnej banke. Vzhľadom k tomu, že zo strany obžalovaného došlo opätovne k neúčasti na hlavnom pojednávaní zo zákonných dôvodov, ďalšie hlavné pojednávanie bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Svedkyňa poškodená D. B. na hlavnom pojednávaní dňa 12. 7. 2023 vypovedala, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca september 2021 až doposiaľ z jeho strany došlo k úhradám výživného iba v mesiacoch október a november 2021 spolu v sume 660,- eur, pričom ďalšie výživné neuhradil. Počas obdobia, keď obžalovaný výživné neplatil deti núdzou netrpeli, ich výživu zabezpečovala ona a takisto jej pomáhali rodičia. Vyživovacia povinnosť trvá naďalej, ich výška zmenená nebola. Od mesiaca január 2022 je poberateľkou náhradného výživného ktorej jej vypláca Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad v sume zodpovedajúcej určenej vyživovacej povinnosti. Je jedinou konateľkou a spoločníčkou obchodnej spoločnosti, jej príjem predstavuje 800,- eur mesačne. Iný príjem

nemá. Výdavky na bývanie má cca 250,- eur, zvyšok predstavujú výdavky na stravu a bežné životné potreby. Nemá zvýšené náklady na výživu detí z hľadiska ich záujmov či zdravotného stavu. Dlhé výživné si vymáha exekučne, ale exekútor ho vymôcť nevie, pretože obžalovaný nemá majetok písaný na seba. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. 11. 2023 uviedla, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil a nezaplatila ani výživné za ďalšie mesiace od júla až do októbra 2023. Doplnila, že v minulosti, keď obžalovaný platil výživné, tak toto jej bolo uhrádzané na účet.

Svedkyňa A. J. H., pracovníčka ÚPSVaR Poprad na hlavnom pojednávaní vypovedala, že na základe žiadosti D. B. zo dňa 11. 1. 2022 ÚPSVaR v Poprade s účinnosťou od 1. 1. 2022 priznal náhradné výživné pre obe deti vo výške 165,- eur mesačne na každé dieťa. Zo strany úradu doposiaľ bola vyplatená suma po 2970,- eur na každé z oboch detí.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä zápisnica o trestnom oznámení, rozsudku súdu o určení vyživovacej povinnosti obžalovaného, rodných listov detí, potvrdenia o návšteve školy, výpisov z účtu, dokladov a správ z daňového úradu Poprad, sociálnej poisťovne, živnostenského registra, obchodného registra, ako aj ďalších listinných materiálov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Na podklade takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že obžaloba v danej trestnej veci bola podaná dôvodne, a to pre skutok ktorý sa stal, ktorý je trestným činom a ktorý spáchal obžalovaný A. B.. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovaný je otcom detí F. B., nar. XX. X. XXXX a G. B., nar. XX. X. XXXX na základe ktorých skutočností obžalovanému vznikla vyživovacia povinnosť medzi rodičmi a deťmi. Z rozsudku Okresného súdu Poprad 17C/159/2008 zo dňa 2. 6. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 3. 8. 2009 bolo zistené, že uvedeným rozhodnutím došlo k rozvodu manželstva obžalovaného a poškodenej, pričom súd súčasne schválil dohodu rodičov o úprave rodičovských práv a povinností na podklade ktorej, boli obe deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti poškodenej D. B. a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na ich výživu mesačne sumou vo výške 165,- eur na každé dieťa k rukám matky detí vždy do 20-teho dňa v tom ktorom mesiaci vopred. Rovnako bolo zistené, že vyživovacia povinnosť obžalovaného vo vzťahu k oboom deťom ďalej trvá, keď tieto doposiaľ nie sú schopné samostatne sa živiť z dôvodu celodenného štúdia na strednej, resp. základnej škole. Z vykonaných dôkazov ďalej vyplynulo, že obžalovaný si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť neplní riadne a včas, a to od 1. 9. 2021 až doposiaľ (do 15. 11. 2023), keď za toto obdobie uhradil na výživnom súhrne iba sumu 660,- eur z titulu výživného na obe deti za mesiace október a november 2021. Ďalšie výživné už neuhradil, z jeho strany napriek opakovaným prísľubom, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní nedošlo k úhrade dlhu na výživnom, ale naopak, v neplnení vyživovacej povinnosti pokračoval i naďalej, čím dochádzalo k navyšovaniu dlhu na výživnom.

Zo správy sociálnej poisťovne, ktorá je súčasťou trestného spisu vyplýva, že obžalovaný v období súvisiacom s jeho trestným stíhaním nepoberal nemocenské dávky a ani dávku v nezamestnanosti a nebol ani poberateľom dôchodku. Zo správy ÚPSVaR Poprad je zrejmé, že obžalovaný počas tohto obdobia nebol evidovaný ani ako uchádzať o zamestnanie a nepoberal ani dávku v hmotnej núdzi a ani žiadnu inú sociálnu dávku. Súčasťou trestného spisu sú aj výpisy z obchodného registra z ktorých vyplýva, že obžalovaný od 3. 6. 2011 je konateľom spoločnosti F. K., C., od 20. 6. 2015 je konateľom spoločnosti L., C. a od 11. 1. 2014 je konateľom spoločnosti B. M., s. r. o. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný ako subjekt, ktorý podniká na základe živnostenského zákona. Z evidencie vozidiel Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný je vlastníkom osobného motorového vozidla Audi, EČ B. a nákladného prívesu za traktor, EČ B..

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa schopností, možností a majetkových pomerov.

Z vykonaných dôkazov potom nepochybne vyplýva, že obžalovaný A. B. si pravidelne a v plnej výške (s výnimkou mesiacov október a november 2021) neplní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť ako otec detí, ktorej plnenie ponechal výlučne na matku detí D. B., ktorá súčasne zabezpečuje aj osobnú

starostlivosť o deti a na štát, ktorý z titulu neplnenia vyživovacej povinnosti z jeho strany vypláca náhradné výživné, čím za obdobie od 1. 9. 2021 do 15. 11. 2023 mu vznikol dlh na výživnom v sume 7.920,- eur.

Obrana obžalovaného je založená na tvrdení, že nemá príjem z ktorého by mohol uhrádzať výživné, pričom súčasne uvádza, že aj ak by sa riadne zamestnal a mal vlastný príjem, z dôvodu prebiehajúcich exekučných konaní by mu exekútor na príjem siahol. Z hľadiska prebiehajúceho trestného stíhania takáto obrana je právne irelevantná, pretože nesvedčí o objektívnej neschopnosti obžalovaného plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k deťom, ktoré sami objektívne nie sú schopné samostatne sa živiť. Práve naopak, zo strany obžalovaného za takejto situácie ide o cieleňú opakujúcu sa činnosť spojenú s neplnením vyživovacej povinnosti a nevyhľadávaním zdrojov pre jej plnenie, a to aj napriek schopnostiam či možnostiam, ktoré sú u neho dané, či už s prihliadnutím na jeho vek, vzdelanie, pracovné uplatnenie, ale aj zdravotný stav, ktorý ho nediskvalifikuje v uplatnení na pracovnom trhu. Za takýchto okolností potom súd mal trestnú činnosť obžalovaného v celom rozsahu za preukázanú. O prebiehajúcom trestnom stíhaní obžalovaný má vedomosť od 28. 3. 2022, odkedy mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia a od uvedeného dátumu z jeho strany nedošlo k žiadnej úhrade výživného, a to aj napriek deklarovaným prejavom vo vzťahu k naplneniu zákonných podmienok účinnej ľútosti vzťahujúcej sa k tomuto trestnému činu, či už v štádiu prípravného konania alebo v konaní pred súdom, a preto súd v súvislosti s posudzovaním veci na hlavnom pojednávaní dňa 15. 11. 2023 nevidel, aby takýto deklarovaný prejav zo strany obžalovaného mal súvis aj s jeho reálnou snahou.

Z hľadiska právneho posúdenia skutku súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej dva mesiace v období 2 rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného. Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a prítetnosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je záujem spoločnosti na riadnom plnení zákonnej vyživovacej povinnosti medzi rodičmi a deťmi. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita, čím je naplnená aj objektívna stránka uvedeného trestného činu.

Pri úvahách o treste súd prihliadol na základne kritéria ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu, ale aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a má súčasne predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ako vyplýva z registra trestov obžalovaného tento má v registri má jeden záznam, a to na podklade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T/69/2010 zo dňa 12. 9. 2019, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s určením skúšobnej doby na 1 rok, v ktorej skúšobnej dobe sa osvedčil dňa 12. 9. 2021. V evidencii priestupkov má 11 záznamov, prevažne za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ale aj pre priestupku proti občianskemu nažívaniu. Proti obžalovanému na Okresnom súde Poprad bolo v minulosti vedené aj trestné stíhanie pre prečin podľa § 360 ods. 1 ods., 2 písm. b) Trestného zákona pod číslom 0T/104/2021, ktorá vec uznesením z 9. 1. 2023, právoplatným 23. 5. 2023 bola postúpená Okresnému úradu Poprad na prejednanie ako priestupok proti občianskemu nažívaniu podľa § 49 ods. 1 Zákona o priestupkoch. Z miesta bydliska obžalovaný je hodnotený všeobecne. Obžalovanému za takýto trestný čin hrozil trest odňatia slobody až na 2 roky. Priťažujúce a ani poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36, resp. § 37 Trestného zákona súd nezistil žiadne. Vzhľadom na uvedené potom súd mal zato, že sledovaný účel trest bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody v strede trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov, pričom osoba obžalovaného aktuálne dáva predpoklady na to, aby takto sledovaný účel trestu bol dosiahnutý aj jeho hrozbou počas primeranej skúšobnej doby, a preto trest vyslovil ako podmienený, pričom za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 2 rokov. Zároveň vzhľadom na povahu a okolnosti skutku považoval za potrebné v rámci ukladania podmieneného trestu uložiť obžalovanému aj povinnosť danú ustanovením § 50 ods. 2 Trestného zákona spočívajúcu zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné vo výške 7.920,- eur pre matku detí D. B..

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.